

אנשים הילד היקר והנעים אשר אהבנו עוסקים בצפור שחיו
 מימי עלומיו הכיר את סגולת התורה ויקר ערכה ונתן את
 לבו להכשיר מדותיו ע"פ דרכיה וזכך מחשבותיו ע"פ דעותיה והתבונן
 באורח מישור במקרא ומשנה והתלמוד העל בצקול הדעת ובפורה
 ישרה לעמוד על האמת ולשאוב מבאר מים חיים זה קורת אמת
 ומשפטים נדיקים ודעות יקרות והכל יפנה אל ראש האחד ליחיד
 את ה' ולאזהבה אותו וללכת בדרכיו ולשאוב מנותו על כן שמוח להו
 בדברי אמת לצד ומאם בחריפות של העל וכשהיה עודר ברוח שכלו
 בהרים הגבוהים [המשניות והברייתות ותלמוד] היתה הכלית כותתו
 לחצוב מהם ההלכות הצרות ולכוין השונועות ועל דרך זה זכה
 בעודו נער להיות כל דברי חבורי רבותינו הגדולים מרותים על
 לוח לבו :

ספר לי ר' חיים בהיות אהיו ר"ז כבן תשעה שנים ראה ספר כתב
 חכם אחד עשוי כדמות ותבנית שולה חדשה שחבר הגאון
 בעל תבואות שור והיו כלולים בתוכו קצור דינים מחבורי הראשונים
 יוקינאים ממקומות מחבורים קו לקו זער שם זער שם מצלי מראה
 מקומות ושל אותו המחבר [מחבר הספר היה החור' שמחה] האת יקר
 לי ר' זלמן היש לאל ידך להראות לי המקורות אשר חילב מהם
 מחברת הלז ענה הילד הנעים ואמר יש ויש דין זה מקורו ברמב"ם
 ה' פלוגית ודין זה מקורו בטור ועוד רבות כמו אלה עד תים
 כל המחברת לצד על איזה דינים מעטים ונער יכתבם אמר לא
 ידעתי - [אולי היה מקורם באיזה שו"ת] אז פנה המחבר אל החכמים
 הרבים הנמצים עליו ויאמר הנני משער באמת אשר הילד הלזה
 עולה על כל בני גילו בני דורו שככה צפתע פתאום הערה אל
 מקור הדינים אשר לקטתי ימים רבים בכעס ועמל אלה מפה
 ואלה מפה :

הערה הורה לנו רבינו הגדול הרמב"ם [הלכות רוגח ושמירת נפש
 פ ד א'] תלמיד שגלה לערי המקלט מגלין רבו עמו
 שנאמר [דברים ד יב] וגם אל אחת מן הערים האל וחי : עשה לו
 כדי שיחיה [דברים אלו הם לשון המשנה אך רבינו הוסיף] וחי בעלי
 חכמה ומתקשה בלא תורה כמיתה השוכים :

דברי רבינו אלה יורדים מדרי בטן לב הישר וקרב איש ולב
 עמוק כי החיים המתקיים והנעימים הנה חיי התורה
 והחכמה והברייתים בחיים האלו יבנו לכל מחמדי תבל ומקרו